

31999R1251

26.6.1999.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 160/1

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1251/1999**(1999. gada 17. maijs),****ar kuru izveido atbalsta sistēmu dažu lauku audzētājiem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽⁴⁾,ņemot vērā Eiropas Revīzijas tiesas atzinumu ⁽⁵⁾,

(1) tā kā, ņemot vērā tirgus situāciju, kopējā lauksaimniecības politika ir vērsta uz Līguma 33. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanu;

(2) tā kā tirgus līdzsvara uzlabošanai jaunu atbalsta shēmu ieviešana ar Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1765/92, ar kuru izveido atbalsta sistēmu dažu lauku audzētājiem ⁽⁶⁾;

(3) tā kā pēc kopējās lauksaimniecības politikas reformas īstenošanas 1992. gadā ir īpaši uzlabojies tirgus līdzsvars;

(4) tā kā atmata atbilstoši atbalsta sistēmai dažu lauku audzētājiem, kas līdztekus intervences cenas pazemināšanai ieviesta 1992. gadā, ir palīdzējusi kontrolēt audzēšanu, savukārt, lielāka cenas konkurētspēja ir ļāvusi vietējā tirgū, galvenokārt, dzīvnieku barībai izmantot papildu labības daudzumus;

(5) tā kā atbalsts, pamatojoties uz 1992. gadā ieviesto shēmu, būtu jāturpina, taču būtu jāņem vērā tirgus sasniegumi un pieredze, kas iegūta, piemērojot pašreizējo shēmu;

(6) tā kā saskaņā ar šo režīmu dalībvalstis noteiktos apstākļos var izmantot zāles skābbarību platību maksājumu veikšanai;

(7) tā kā atbalsta shēmas reformas īstenošanā jāņem vērā Kopienas starptautiskās saistības;

(8) tā kā vislabākais veids, kā panākt tirgus līdzsvaru, ir tuvināt labības Kopienas cenas pasaules tirgus cenām un paredzēt ar tiem nesaistītus konkrētos platību maksājumus;

(9) tā kā, ja tirgus apstākļi atšķiras no patlaban prognozētajiem apstākļiem, platību maksājumi ir jāpārskata;

(10) tā kā platība, kas atbilst maksājuma saņemšanas kritērijiem, ir jāierobežo līdz lauku audzētājiem vai līdz agrāk valsts finansētai atmatai;

(11) tā kā, ja summa, kas aprēķināta par platībām, par kurām atbilstoši shēmai pieprasa maksājumu, pārsniedz summu par pamatplatību, tad tirgus līdzsvara nodrošināšanai jāparedz platības, kas atbilst maksājuma saņemšanas kritērijiem, samazināšana uz saimniecību;

⁽¹⁾ OV C 170, 4.6.1998., 4. lpp.⁽²⁾ Atzinums sniegts 1999. gada 6. maijā (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*).⁽³⁾ OV C 284, 14.9.1998., 55. lpp.⁽⁴⁾ OV C 93, 6.4.1999., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV C 401, 22.12.1998., 3. lpp.⁽⁶⁾ OV L 181, 1.7.1992., 12. lpp. Regula ar jaunākajiem grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1624/98 (OV L 210, 28.7.1998., 3. lpp.).

- (12) tā kā dalībvalstis var lietot vienu vai vairākas valsts pamatplatības; tā kā tiek uzskatīts par lietderīgu, lai dalībvalstis, kas izvēlas šo iespēju, varētu sadalīt katras valsts pamatplatību apakšplatībās; tā kā, ja valsts pamatplatība ir tikusi pārsniegta, attiecīgajai dalībvalstij jāļauj pilnībā vai daļēji koncentrēt pasākumu piemērošanu tām platībām, kurām ir atzīmēts vērtības pārsniegums;
- (13) tā kā platību maksājumiem būtu jāatspoguļo īpašie struktūrparametri, kas ietekmē ražu; tā kā uz objektīviem kritērijiem balstīta reģionalizācijas plāna izstrāde ir jāatstāj dalībvalstu ziņā; tā kā reģionalizācijas plānā jānosaka vienotā vidējā raža; tā kā šiem plāniem jābūt atbilstošiem vidējai ražai, kas katrā reģionā ir sasniegta dotajā periodā, ievērojot struktūratšķirības starp audzēšanas reģioniem; tā kā jāparedz īpaša kārtība šo plānu pārbaudei Kopienas līmenī;
- (14) tā kā ir pieļaujama ražu diferenciācija apūdeņotās un neapūdeņotās platībās, ar nosacījumu, ka tiek noteikta atsevišķa pamatplatība apūdeņotiem laukaugiem un netiek paplašināta kopējā pamatplatība;
- (15) tā kā kukurūzas raža ir atšķirīga, kas to izdala no citiem laukaugiem, tādēļ tai var piemērot atsevišķu režīmu;
- (16) tā kā, lai aprēķinātu platību maksājumu, pamatsumma par tonnu būtu jāpareizina ar "vidējo laukaugu ražu", kas noteikta attiecīgajam reģionam; tā kā, nosakot dažādas kukurūzas un citu laukaugu ražas, ir jānosaka arī atsevišķas pamatplatības kukurūzai;
- (17) tā kā laukaugiem jānosaka atsevišķa pamatsumma; tā kā jāpalielina pamatsumma par tonnu, ņemot vērā laukaugu intervences cenas samazinājumu par vairākām pakāpēm; tā kā īpašs atbalsts jānosaka proteīnaugiem, lai saglabātu to konkurētspēju ar labību;
- (18) tā kā intervences cenas galīgā samazinājuma gadījumā pamatsummu palielina, piemērojot to pašu kompensācijas likmi, kas izmantota 2000./2001. un 2001./2002. tirdzniecības gadā;
- (19) tā kā būtu jāizveido īpaša cieto kviešu shēma, lai nodrošinātu tādu cieto kviešu audzēšanas līmeni, kāds būtu pietiekams lietotājnozarē apgādei, vienlaikus pārbaudot budžeta izdevumus; tā kā šis mērķis būtu jāizpilda, katrai attiecīgajai dalībvalstij ieviešot ierobežotu papildinājumu, kas nepārsniedz maksimālo cieto kviešu platību; tā kā jebkurš šādu platību pārsniegums izraisītu korekcijas iesniegtajos pieteikumos;
- (20) tā kā turklāt dažās dalībvalstīs cieto kviešu audzēšana ir labi organizēta reģionos, kuri atrodas ārpus tradicionālajām zonām; tā kā šajos reģionos vēlams saglabāt zināmu audzēšanas līmeni, piešķirot īpašu atbalstu;
- (21) tā kā, lai iegūtu tiesības uz platību maksājumiem, audzētājiem būtu jāizmanto iepriekš noteikta procentuālā daļa no savas aramzemes; tā kā, lai izpildītu dažus minimālos ar apkārtējo vidi saistītos standartus, būtu jā rūpējas par atmatu; tā kā atmatām vajadzētu būt izmantojamām arī nepārtikas nolūkā, ar nosacījumu, ka iespējams pielietot efektīvas kontroles sistēmas;
- (22) tā kā pašreizējā tirgus situācijā laika posmam no 2000. līdz 2006. gadam atmatai izvirzītās prasības būtu jāsamazina līdz 10 %; tā kā šis procentuālais daudzums būtu atkārtoti jāpārbauda, lai ievērotu audzēšanu un tirgus sasniegumus;
- (23) tā kā par atmatai izvirzītajām prasībām būtu jāsaņem pienācīga kompensācija; tā kā kompensācijai jābūt ekvivalentai platību maksājumiem par labību;
- (24) tā kā nekādas atmatai izvirzītās prasības nebūtu jāattiecina uz mazajiem audzētājiem, kuru prasības par platību maksājumiem ir zem noteiktā līmeņa, un tā kā šāds līmenis būtu jānosaka;
- (25) tā kā par brīvprātīgi atstātu atmatu audzētājiem var piešķirt atmatas maksājumu par papildu atmatā atstātu zemi; tā kā dalībvalstīm būtu jānosaka maksimālā platības robeža;
- (26) tā kā par attiecīgo platību platību maksājumi būtu jāmaksā reizi gadā; tā kā par platībām, kuras nav kultivētas tieši pirms brīža, kad stājas spēkā shēma, kas noteikta Regulā (EEK) Nr. 1765/92, nevar pretendēt uz maksājuma saņemšanu; tā kā dažu īpašu situāciju ieviešanai gadījumos, kad šāds noteikums ir nevajadzīgi ierobežojošs, jāpieļauj dalībvalstīm izdarīt dažas atkāpes;

- (27) tā kā ir jāparedz daži nosacījumi, lai pieteiktos uz platību maksājumu un noteiktu, kad audzētājiem būtu jāsaņem samaksa;
- (28) tā kā būtu jānosaka maksājumu datumi, lai garantētu vienlīdzīgu laukaugu pārdošanas sadali tirdzniecības gadā;
- (29) tā kā dažādās audzēšanas platībās sēšanas datumi jāpielāgo dabiskajiem apstākļiem;
- (30) tā kā ir jāparedz pārejas noteikumi, lai no 2002./2003. tirdzniecības gada atceltu maksājumus par eļļas augu sēklām; tā kā, ievērojot Kopienas starptautiskās saistības, daži no esošajiem šīs nozares noteikumiem ir jā saglabā;
- (31) tā kā saskaņā ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1258/99 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu⁽¹⁾ 1. un 2. pantu Kopienai būtu jāfinansē tie izdevumi, kas radušies dalībvalstīm no saistībām, kuras iestājušās šīs regulas piemērošanas rezultātā;
- (32) tā kā ir jāparedz pārejas pasākumi un vajadzības gadījumā Komisijai jāļauj pieņemt papildus pārejas pasākumus;
- (33) tā kā pielāgojumi laukaugu atbalsta sistēmai būtu jāievieš no 2000./2001. tirdzniecības gada;
- (34) tā kā, ievērojot patreizējās atbalsta shēmas šībrīža pielāgojumus un iepriekšējās izmaiņas, skaidrības labad Regula (EEK) Nr. 1765/92 jāaizstāj ar jaunu regulu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo šī regula nosaka platību maksājumu sistēmu laukaugu audzētājiem.
2. Šajā regulā:
 - tirdzniecības gads sākas 1. jūlijā un beidzas 30. jūnijā,
 - "laukaugi" ir I pielikumā minētie augi.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.

3. Dalībvalstīs, kurās kukurūza ir netradicionāls augs, laukaugu platību maksājumiem var darīt atbilstīgu zāles spēkbarību pie tādiem pašiem nosacījumiem, kādus piemēro laukaugiem.

I NODAĻA

2. pants

1. Kopienas laukaugu audzētāji var pieteikties uz platību maksājuma saņemšanu atbilstoši šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Platību maksājumu nosaka par vienu hektāru, un tas ir reģionāli diferencēts.

Platību maksājumu piešķir par platību, kur tiek audzēti laukaugi, vai kura saskaņā ar 6. pantu ir atstāta atmatā un kura nepārsniedz reģionālo pamatplatību. To nosaka kā laukaugu hektāru vidējo skaitu reģionā vai vajadzības gadījumā kā atmatu atbilstoši valsts finansētai shēmai 1989., 1990. un 1991. gadā. Ar reģionu šajā gadījumā pēc attiecīgās dalībvalsts izvēles apzīmē dalībvalsti vai tās reģionu.

3. Uz audzētājiem, kuri piesakās uz platību maksājuma saņemšanu, attiecas pienākums no audzēšanas platības nodalīt daļu no viņu valdījumā esošās zemes, un par šīs saistības izpildi tie saņem kompensāciju.

4. Ja platību kopums, par kuru atbilstoši laukaugu shēmai tiek pieprasīta samaksa, ieskaitot šajā shēmā paredzēto atmatu, pārsniedz pamatplatību, platību, kas atbilst maksājuma saņemšanas kritērijiem, uz lauksaimnieku samazina proporcionāli visiem maksājumiem, kas atbilstoši šai regulai piešķirti attiecīgajā reģionā viena un tā paša tirdzniecības gada ietvaros.

Lai aprēķinātu platības, par kurām tiek prasīts maksājums, ņem vērā arī tās platības, uz kurām neattiecas šajā regulā paredzētais maksājums, bet kuras izmanto, lai atbalstītu pieteikumu par atbalstu atbilstoši Padomes 1999. gada 17. maija Regulai (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju⁽²⁾.

⁽²⁾ OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp.

5. Ja dalībvalsts ļauj zāles skābbarībai atbilst laukaugu platību maksājuma saņemšanas kritērijiem, tad jānosaka atsevišķa pamatplatība. Ja dotajā tirdzniecības gadā laukaugu vai zāles skābbarības pamatplatība netiek panākta, pārējie hektāri tajā pašā tirdzniecības gadā tiek attiecināti uz atbilstošo pamatplatību.

6. Ja dalībvalsts ir izvēlējusies izveidot vienu vai vairākas valsts pamatplatības, tā katru valsts pamatplatību var iedalīt sīkāk apakšplatībās saskaņā ar objektīviem kritērijiem, ko nosaka dalībvalsts.

Lai piemērotu šo punktu, "Secano" un "Regadio" pamatplatības uzskata par valsts pamatplatībām.

Ja ir valsts pamatplatības pārsniegums, attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar objektīviem kritērijiem pasākumu, ko piemēro saskaņā ar 4. pantu, pilnībā vai daļēji koncentrē uz tām pamata apakšplatībām, par kurām vērojams šāds pārsniegums.

Dalībvalstis, kuras nolēmušas izmantot šajā daļā paredzētās iespējas, līdz 15. septembrim paziņo audzētājiem un Komisijai par savu izvēli un sīki izstrādātus noteikumus to piemērošanai.

3. pants

1. Lai noteiktu vidējo ražu platību maksājuma aprēķināšanai, katra dalībvalsts izstrādā reģionalizācijas plānu, nosakot attiecīgos objektīvos kritērijus atsevišķu audzēšanas reģionu noteikšanai un izteikti viendabīgu platību iegūšanai.

Paturot to prātā, dalībvalstis pievērš pienācīgu uzmanību konkrētām situācijām, izstrādājot savus reģionalizācijas plānus. Proti, tās var pielāgot vidējo ražu atbilstoši jebkurām strukturālšķirībām, kādas pastāv audzēšanas reģionos.

2. Bez tam kukurūzai dalībvalstis savos reģionalizācijas plānos var piemērot tādu ražas rādītāju, kas atšķiras no pārējās labības.

a) Ja kukurūzas raža ir lielāka nekā citas labības raža, pamatplatību, kas minēta 2. panta 2. punktā, pēc dalībvalsts izveles nosaka kukurūzai atsevišķi, aptverot vienu vai vairākus kukurūzas audzēšanas reģionus.

Bez tam attiecīgajos reģionos dalībvalstis var noteikt atsevišķas pamatplatības laukaugiem, kuri nav kukurūza. Tādos gadījumos, ja dotajā tirdzniecības gadā pamatplatība kukurūzai netiek iegūta, atlikušos hektārus piešķir tajā pašā tirdzniecības gadā atbilstošajai pamatplatībai laukaugiem, kuri nav kukurūza.

b) Ja kukurūzas raža ir mazāka vai vienāda ar citas labības ražu, atbilstoši a) punktam pamatplatību kukurūzai var noteikt atsevišķi. Tādos gadījumos un, ja dalībvalstis izvēlas noteikt pamatplatību "laukaugiem, kuri nav kukurūza":

— ja dotajā tirdzniecības gadā pamatplatība "kukurūzai" netiek panākta, pārējos hektārus piešķir tajā pašā tirdzniecības gadā citu laukaugu atbilstošajai pamatplatībai,

— ja dotajā tirdzniecības gadā "laukaugu, kuri nav kukurūza" pamatplatība netiek panākta, pārējos hektārus piešķir tajā pašā tirdzniecības gadā attiecīgajai kukurūzas pamatplatībai.

Ja šīs pamatplatības tiek pārsniegtas, piemēro 2. panta 4. punktu.

3. Dalībvalstis savos reģionalizācijas plānos apūdeņotai un neapūdeņotai zemei var noteikt atšķirīgas ražas. Šādā gadījumā dalībvalstis nosaka atsevišķu pamatplatību platībām, kurās audzē apūdeņotus laukaugus.

Apūdeņota pamatplatība ir vienāda ar vidējo platību, kas apūdeņota laika posmā no 1989. gada līdz 1991. gadam ar nolūku ievākt laukaugus, tai skaitā palielinājumu, kas iegūts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1765/92 3. panta 1. punkta ceturrtās daļas pēdējo teikumu. Tomēr tām platībām, par kurām tika noteikts, ka investīcijas apūdeņošanā tika uzsāktas pēc 1992. gada 1. augusta, Portugālē apūdeņotu pamatplatību pakāpeniski palielina līdz 60 000 ha. Šo palielinājumu pilnībā vai daļēji var pieskaitīt apūdeņotas kukurūzas pamatplatībai, kā minēts 3. panta 2. punktā.

Apūdeņotas pamatplatības izveidošana nedrīkst radīt kopējās attiecīgās dalībvalsts pamatplatības palielinājumu. Ja apūdeņotā pamatplatība tiek pārsniegta, piemēro 2. panta 4. punktu.

Ja dotajā tirdzniecības gadā apūdeņota pamatplatība netiek iegūta, pārējie hektāri tajā pašā tirdzniecības gadā tiek attiecināti uz atbilstošo neapūdeņoto pamatplatību.

4. Visos gadījumos reģionalizācijas plāns garantē to, ka tiek ievērota vidējā attiecīgās dalībvalsts raža, kas noteikta šim periodam saskaņā ar 5. punktā minētajiem kritērijiem.

5. Par katru audzēšanas reģionu dalībvalsts sniedz sīku informāciju par to laukaugu platībām un ražu, kas šajā reģionā tika audzētas piecus gadus laika posmā no 1986./1987. līdz 1990./1991. gadam. Vidējo labības ražu katrā reģionā aprēķina atsevišķi, izslēdzot gadu ar visaugstāko un gadu ar viszemāko ražu šajā periodā.

Tomēr šo pienākumu var izpildīt:

- Portugāles labības gadījumā — norādot datus, kas sniegti saskaņā ar Padomes 1990. gada 11. decembra Regulu (EEK) Nr. 3653/90, ar kuru ievieš pārejas pasākumus, kas reglamentē labības un rīsu tirgus kopīgo organizāciju Portugālē⁽¹⁾,
- piecu jauno vācu zemju gadījumā — norādot vidējo laukaugu ražu, ko piemēro pārējās Vācijas zemēs,
- Itālijas un Spānijas gadījumā — attiecīgi nosakot atsaucē ražu 3,9 tonnas uz hektāru un 2,9 tonnas uz hektāru.

Ja dalībvalstis nolemj:

- kukurūzu atdalīt no citas labības, tad vidējo labības ražu, kas netiek izmainīta, sadala sīkāk kukurūzā un citā labībā,
- apūdeņoto zemi atdalīt no neapūdeņotās zemes, tad atbilstošo vidējo ražu, kas netiek izmainīta, sadala sīkāk divos veidos.

6. Dalībvalstis līdz 1999. gada 1. augustam iesniedz Komisijai savus reģionalizācijas plānus kopā ar visu vajadzīgo pamatojošo informāciju. Lai izpildītu šo pienākumu, tās var atsaukties uz saviem reģionalizācijas plāniem, kas iesniegti Komisijai atbilstoši Regulai (EEK) Nr. 1765/92.

⁽¹⁾ OV L 362, 27.12.1990., 28. lpp. Regula ar jaunākajiem grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1664/95 (OV L 158, 8.7.1995., 13. lpp.).

Komisija pārbauda reģionalizācijas plānus, ko iesniegušas dalībvalstis, un nodrošina to, ka visi plāni ir izstrādāti, balstoties uz pienācīgiem, objektīviem kritērijiem, un ir atbilstoši pieejamajai vēsturiskajai informācijai. Komisija var iebilst pret plāniem, kuri neatbilst attiecīgajiem augšminētajiem kritērijiem, it īpaši attiecībā uz dalībvalsts vidējo ražu. Šajā gadījumā, apspriedusies ar Komisiju, attiecīgā dalībvalsts šos plānus koriģē.

Attiecīgā dalībvalsts pēc savas iniciatīvas vai pēc Komisijas lūguma pārskata reģionalizācijas plānu saskaņā ar to pašu procedūru, kas minēta šajā pantā.

7. Ja kāda dalībvalsts, ievērojot 1. punktu, izvēlas noteikt audzēšanas reģionus, kuru robežas neatbilst reģionālo pamatplatību robežām, tā nosūta Komisijai maksājumu pieteikumu kopsavilkumu un ar to saistītās ražas. Ja no šīs informācijas izriet, ka vidējā raža, kas iegūta dalībvalstī no 1993. gadā piemērotā reģionalizācijas plāna, vai Austrijas, Somijas un Zviedrijas gadījumā — vidējā raža, kas iegūta no 1995. gadā piemērotā plāna, vai Itālijas un Spānijas gadījumā — raža, kā noteikts 3. panta 5. punktā, ir pārsniegta, visi maksājumi, kas jāveic šajā dalībvalstī par nākošo tirdzniecības gadu, tiek samazināti proporcionāli reģistrētajam pārsniegumam. Taču šo noteikumu nepiemēro gadījumā, ja daudzums, kas izteikts tonnās labības, par kādu tika iesniegti pieteikumi, nepārsniedz daudzumu, kāds izriet no dalībvalsts kopējās pamatplatības produkta augšminētā vidējā ražas lieluma.

Dalībvalstis var nolemt noskaidrot, vai nav notikusi katras pamatplatības vidējās ražas pārsniegšana. Tādos gadījumos šī punkta noteikumus piemēro maksājumiem, kas jāveic par katru attiecīgo pamatplatību.

4. pants

1. Ciktāl tas nav pretrunā ar 10. pantu, platību maksājumu aprēķina, pamatmaksu par tonnu pareizinot ar vidējo labības ražas rādītāju, kas noteikts attiecīgā reģiona reģionalizācijas plānā.

2. 1. punktā minēto aprēķinu veic, izmantojot vidējo labības ražu. Tomēr, ja kukurūza ir izdalīta atsevišķi, "kukurūzas" ražu izmanto attiecībā uz kukurūzu un "labības, kura nav kukurūza" ražu izmanto attiecībā uz labību, eļļas augu sēklām un linsēklām.

3. Pamatsummu nosaka šādi:

proteīnaugiem:

— no 2000./2001. tirdzniecības gada un turpmāk — 72,50 EUR/t,

labībai, zāles spēkbarībai un atmatai:

— 2000./2001. tirdzniecības gadam — 58,67 EUR/t,

— no 2001./2002. tirdzniecības gada un turpmāk — 63,00 EUR/t,

linsēklām:

— 2000./2001. tirdzniecības gadam — 88,26 EUR/t,

— 2001./2002. tirdzniecības gadam — 75,63 EUR/t,

— no 2002./2003. tirdzniecības gada un turpmāk — 63,00 EUR/t,

eļļas augu sēklām:

— no 2002./2003. tirdzniecības gada un turpmāk — 63,00 EUR/t,

63 EUR/t no 2002./2003. tirdzniecības gada var palielināt, ievērojot labības intervences cenas galīgo samazinājumu, kāds paredzēts Regulas (EEK) Nr. 1766/92 3. panta 4. punktā.

Šis platību maksājumu palielinājums izraisīs tādu pašu intervences cenas samazinājumu, kāds piemērojams 2000./2001. un 2001./2002. gadā.

4. Somijā un Zviedrijā uz ziemeļiem no 62. paralēles un dažās blakus esošajās teritorijās, kuras ietekmē līdzīgi klimatiskie apstākļi, kas būtiski apgrūtinā lauksaimniecisko darbību, labībai un eļļas augu sēklām līdztekus platību maksājumam piemēro papildus summu 19 EUR/t, kas reizināta ar ražas rādītāju, kurš izmantots platību maksājumu aprēķināšanai.

5. pants

Par platību cietajiem kviešiem, kas atrodas tradicionālajās, II pielikumā uzskaitītajās audzēšanas zonās, saskaņā ar III pielikumā noteiktajām robežām līdztekus platību maksājumam maksā papildmaksājumu EUR 344,50 par hektāru.

Ja tirdzniecības gadā kopējais platību apjoms, par kurām līdztekus platību maksājumam ir pieprasīts papildmaksājums, ir lielāks par augstāk minēto robežu, proporcionāli samazina platību uz audzētāju, kuram var izmaksāt papildmaksājumu.

Tomēr, ievērojot III pielikumā izklāstītos ierobežojumus uz katru dalībvalsti, dalībvalstis var sadalīt šajā pielikumā norādītās platības audzēšanas zonās, kā noteikts II pielikumā, vai vajadzības gadījumā, 3. pantā minētajos audzēšanas reģionos atkārtībā no cieto kviešu audzēšanas apjomiem laika posmā no 1993. līdz 1997. gadam. Kad tas ir izdarīts, šajā audzēšanas reģionā proporcionāli tiek samazināta platība uz audzētāju, par kādu veicams papildmaksājums, ja kopējās platības reģionā, par kurām platību maksājumam tiek pieprasīts papildmaksājums, ir lielākas nekā tirdzniecības gadā atbilstošās reģionāli noteiktās robežas. Platību samazina, ja dalībvalstī tās platības reģionos, kuras nav pārsniegušas reģionāli noteiktos ierobežojumus, ir iedalītas reģioniem, kur šie ierobežojumi ir pārsniegti.

Reģioniem, kuros ir labi organizēta cieto kviešu audzēšana, izņemot II pielikumā minētos, piešķir īpašu atbalstu EUR 138,90 par hektāru līdz tādām skaitam hektāru, kāds minēts IV pielikumā.

6. pants

1. Katram audzētājam, kurš piesakās uz platību maksājumiem, ir pienākums atstāt atmatā to viņa laukaugu platības daļu, par kuru iesniedz prasību un kura tiek atstāta atmatā saskaņā ar šo regulu.

No 2000./2001. līdz 2006./2007. tirdzniecības gadam obligātās atmatas pamatlikme ir noteikta 10 % apmērā.

2. Dalībvalstis piemēro attiecīgos apkārtējās vides pasākumus, kuri atbilst konkrētajai atmatā atstātās zemes situācijai.

3. Atmatā atstāto zemi var izmantot tādu izejvielu ražošanai, kas nav galvenokārt paredzētas lietošanai cilvēku uzturā vai dzīvnieku barībā, ar noteikumu, ka tiek piemērotas efektīvas kontroles sistēmas.

Dalībvalstis var maksāt valsts atbalstu apmērā, kas nepārsniedz 50 % no izdevumiem, kas saistīti ar tādu daudzgadīgu augu izveidi, kas paredzēti biomasas ražošanai atmatā atstātajā zemē.

4. Ja apūdeņotai un neapūdeņotai zemei ir noteiktas atšķirīgas ražas, piemērojams maksājums par atmatu neapūdeņotai zemei. Portugāles gadījumā maksājumā ņem vērā atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 3653/90.

5. Audzētājiem var piešķirt maksājumu par zemi, kas brīvprātīgi atstāta atmatā un kas pārsniedz viņiem noteikto rādītāju. Dalībvalstis ļauj lauksaimniekiem atstāt atmatā līdz 10 % laukaugu platības, un par kuru iesniegts maksājuma pieteikums un kura atstāta atmatā saskaņā ar šo regulu. Dalībvalsts var noteikt augstāku procentuālo daudzumu, ņemot vērā konkrētās situācijas un garantējot pietiekamu lauksaimnieciskās zemes izmantojumu.

6. Maksājumu par atmatā atstāto zemi var piešķirt pēc vairākgadu bāzes principa uz laika posmu līdz pieciem gadiem.

7. Pienākums atstāt zemi atmatā neattiecas uz tiem audzētājiem, kuri iesniedz maksājuma pieteikumu platībai, kas ir ne lielāka par platību, kāda būtu vajadzīga 92 tonnu labības izaudzēšanai, par pamatu ņemot viņu reģioniem noteiktās ražas. Uz šiem audzētājiem attiecas 5. un 6. punkts.

8. Ciktāl tas neskar 7. pantu, platības:

— kas atstātas atmatā atbilstoši agro-videi (Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1257/1999 par atbalstu lauku attīstībai, ko sniedz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonds (ELVGF), un kas groza dažas regulas⁽¹⁾, 22. līdz 24. pants), un nav pakļautas lauksaimnieciskam izmantojumam vai kādiem ienesīgiem mērķiem, izņemot tos, kas pieņemti attiecībā uz citām zemēm, kuras atstātas atmatā saskaņā ar šo regulu, vai

— kas saskaņā ar apmežošanu (Regulas (EK) Nr. 1257/1999 31. pants) ir apmežotas,

pieteikuma rezultātā, kas izdarīts pēc 1995. gada 28. jūnija, līdz jebkuram apjomam uz saimniecību, ko var noteikt attiecīgā dalībvalsts, var uzskatīt par atstātām atmatā saskaņā ar 1. punktā minēto prasību atstāt zemi atmatā. Šādu ierobežojumu piemēro tikai tiktāl, cik tas ir vajadzīgs, lai novērstu neproporcionālu pieejamā budžeta apjomu, kas saistīts ar to, ka attiecīgā shēma ir vērsta uz nelielu skaitu saimniecību.

Taču šajās platībās 4. pantā minēto platību maksājumu nepiešķir, un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 24. panta 1. punktu vai 31. panta 1. punkta otro ievilkumu piešķirtais atbalsts nepārsniedz summu, kas vienāda ar to platību maksājumu par atmatu, kas noteikts 4. panta 3. punktā.

Dalībvalstis var nolemt šajā daļā minēto shēmu nepiemērot nevienam jaunam pieteikuma iesniedzējam reģionā, kurā pastāv nepārtraukts risks būtiski pārsniegt reģionālo pamatplatību.

7. pants

Maksājumu pieteikumus nevar iesniegt par zemi, uz kuras 1991. gada 31. decembrī bija pastāvīgas ganības, pastāvīgi tika audzēti graudaugi vai koki, vai kas tika izmantota ar lauksaimniecību nesaistītiem mērķiem.

Dalībvalstis saskaņā ar noteikumiem, kuri jānosaka, pie noteiktiem apstākļiem var atkāpties no šiem noteikumiem, it īpaši attiecībā uz platībām, kas pakļautas restrukturizācijas programmām, vai platībām, kas pakļautas daudzgadīgu laukaugu standartveida rotācijai ar I pielikumā uzskaitītajiem graudaugiem. Tādos gadījumos tās veic pasākumus, lai novērstu nozīmīgu kopējās lauksaimnieciskās platības, kas atbilst maksājuma saņemšanas kritērijiem, palielinājumu. It īpaši tas attiecas uz to, ka kā izlīdzinošs pasākums platības, ko agrāk uzskatīja kā tādas, kas atbilst maksājuma saņemšanas kritērijiem, tiek uzskatītas par platībām, kas neatbilst maksājuma saņemšanas kritērijiem.

Dalībvalstis pie noteiktiem īpašiem apstākļiem var atkāpties no pirmās daļas noteikumiem attiecībā uz to vai citu valsts intervences formu, ja šādas intervences rezultātā lauksaimnieks savu ierasto lauksaimniecisko darbību turpināšanai audzē graudaugus uz zemes, kas agrāk tika uzskatīta par tādu, kas neatbilst maksājuma saņemšanas kritērijiem, un attiecīgā intervence nozīmē to, ka zeme, kas sākotnēji atbilda maksājuma saņemšanas kritērijiem, vairs tāda nav, kā rezultātā pietiekami netiek palielināts kopējais apjoms zemei, kas atbilst maksājuma saņemšanas kritērijiem.

Turklāt, dažos gadījumos, kas nav minēti divās iepriekšējās daļās, dalībvalstis var atkāpties no pirmās daļas, ja plānā, kas iesniegts Komisijai, tās pierāda, ka kopējais zemes, kas atbilst maksājuma saņemšanas kritērijiem, apjoms nemainās.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

8. pants

1. Maksājumus veic laika posmā no 16. novembra līdz 31. janvārim pēc ražas novākšanas. Taču gadījumos, kad piemēro 6. panta 3. punktu, platību maksājumus zemei, kas atstāta atmatā, veic laika posmā no 16. novembra līdz 31. martam.

2. Lai iegūtu tiesības saņemt platību maksājumu, audzētājam ne vēlāk kā līdz 31. maijam pirms attiecīgās ražas ir jāiesēj sēklas, un ne vēlāk kā līdz 15. maijam ir jāiesniedz pieteikums.

3. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai pretendenti atgādinātu par vajadzību ievērot vides tiesību aktus.

9. pants

Atbilstoši Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1766/92 par labības tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾ 23. pantā noteiktajai kārtībai pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai, un jo īpaši tādus noteikumus, kas saistīti ar:

- pamatplatību izveidi un pārvaldi,
- audzēšanas reģionalizācijas plānu izveidi,
- zāles skābbarību,
- platību maksājuma piešķiršanu,
- minimālo platību, kas atbilst maksājuma saņemšanas kritērijiem, šādos noteikumos īpaši ņem vērā uzraudzības prasības un attiecīgās shēmas vēlamo efektivitāti,
- noteikumus, kas attiecībā uz cietajiem kviešiem nosaka iespēju pretendēt uz papildmaksājumu līdztekus 5. pantā minētajam platību maksājumam, un kas nosaka prasības iespējai pretendēt attiecībā uz minētajā pantā minēto īpašo atbalstu, un jo īpaši vērā ņemamo reģionu noteikšanu,
- atmatu, it īpaši noteikumus, kas attiecas uz 6. panta 3. punktu, šie nosacījumi var ietvert produktu audzēšanu bez kompensācijas saņemšanas,

⁽¹⁾ OV L 181, 1.7.1992., 21. lpp. Regula ar jaunākajiem grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 923/96 (OV L 126, 24.5.1996., 37. lpp.).

- nosacījumiem 7. panta piemērošanai; šie nosacījumi precizē, pie kādiem apstākļiem 7. panta noteikumus var neievērot, un dalībvalstu pienākumu par paredzēto rīcību ziņot Komisijai, lai gūtu apstiprinājumu,
- noteikumiem, kas atbilst Vienošanās memorandam starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Amerikas Savienotajām Valstīm VVTT ietvaros par dažām eļļas augu sēklām, kas apstiprināts ar Lēmumu 93/355/EEK⁽²⁾.

Saskaņā ar šo pašu procedūru Komisija var:

- vai nu piešķirt maksājumus atkarībā no konkrēto sēklu izmantošanas, cieto kviešu gadījumā — sertificēto sēklu izmantošanas, eļļas augu sēklu, cieto kviešu un linsēklu gadījumā — noteiktu šķirņu izmantošanas, vai piedāvāt iespēju dalībvalstīm piešķirt maksājumus atkarībā no šādiem apstākļiem,
- ļaut izmainīt 8. panta 2. punktā minētos datumus dažās zonās, kurās ārkārtēji klimatiskie apstākļi parastos datumus padara par nepiemērojamiem,
- ļaut dalībvalstīm atkarībā no situācijas budžetā, atkāpjoties no 8. panta 1. punkta, līdz 16. novembrim dažos reģionos veikt maksājumus līdz 50 % no platību maksājumiem un maksājumu par atmatu tajos gados, kad ārkārtējie klimatiskie apstākļi ir tā samazinājuši ražas, ka audzētājiem rodas nopietnas finansiālās grūtības.

II NODAĻA

10. pants

1. Par 2000./2001. un 2001./2002. tirdzniecības gadiem maksājumus par eļļas augu sēklu platību aprēķina, šādas summas pareizinot ar labības vidējo ražu rādītāju, kas noteikts attiecīgā reģiona reģionalizācijas plānā:

- 2000./2001. tirdzniecības gadam — 81,74 EUR/t,
- 2001./2002. tirdzniecības gadam — 72,37 EUR/t.

⁽²⁾ OV L 147, 18.6.1993., 25. lpp.

Taču dalībvalstīm ir dota iespēja turpināt eļļas augu sēkļu maksājumu noteikšanu, par pamatu ņemot vēsturisko reģionālo eļļas augu sēkļu ražu. Šajā gadījumā ražas rādītāju pareizina ar 1,95.

2. Par 2000./2001. un 2001./2002. tirdzniecības gadu attiecībā uz graudaugiem raksturīgo eļļas augu sēkļu platību maksājumiem maksimālā garantētā platība (MGP) ir 5 482 000 hektāru, kas samazināta par obligātās atmatas likmi, ko piemēro šim tirdzniecības gadam, vai par 10 %, ja šī likme ir mazāka par 10 %. Ja pēc 2. panta piemērošanas maksimālā garantētā platība ir pārsniegta, Komisija 1. punktā minētos daudzumus samazina atbilstoši 3. un 4. punkta noteikumiem.

3. Ja eļļas augu sēkļu platība, kas jau ir noteikta kā platība, kas atbilst graudaugiem raksturīgo eļļas augu sēkļu platību maksājumu saņemšanas kritērijiem jebkurā gadā, pārsniedz MGP, Komisija samazina pamatsummu par šo gadu par 1 % par katru procentuālo punktu, par kuru MGP tiek pārsniegta. Ja MGP tiek pārsniegta par vairāk nekā sliekšņa procentuālo daudzumu, tad piemēro īpašus noteikumus. Līdz sliekšņa procentuālajam daudzumam summas samazinājums ir vienāds visās dalībvalstīs. Pēc sliekšņa proporcionālā daudzuma sasniegšanas attiecīgus papildu samazinājumus piemēro tajās dalībvalstīs, kuras pārsniegušas valsts noteiktās atsaucēs platības, kas minētas V pielikumā un kas samazinātas par 4. punktā minēto likmi. Taču Vācijas gadījumā pēc tās lūguma pilnībā vai daļēji pienācīgo papildu samazinājumu var pielāgot atbilstoši reģionālajai pamatplatībai; gadījumos, kad tiek izmantota šī iespēja, Vācija nekavējoties nosūta Komisijai datus, ko izmanto piemērojamo samazinājumu aprēķināšanai.

Komisija saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1766/92 23. pantā noteikto procedūru nosaka pienācīgo piemērojamo samazinājumu lielumu un sadali, bet jo īpaši nodrošina to, ka vidējais svērtais samazinājums Kopienai kopumā ir vienāds ar procentiem, par kādiem tikusi pārsniegta MGP.

4. Sliekšņa procentuālajam daudzumam, kas noteikts 3. punktā, jābūt 0 %.

5. Ja eļļas augu sēkļu platību maksājums samazināts saskaņā ar 3. un 4. punktu, Komisija par tādiem pašiem procentiem samazina attiecīgās pamatsummas par nākošo tirdzniecības gadu, ja vien minētajā gadā netiek pārsniegta MGP, jo tādā gadījumā Komisija drīkst noteikt, ka nav piemērojams šāds samazinājums.

6. Ja 2000./2001. tirdzniecības gadā tiek pārsniegta Kopienas MGP, Komisija attiecīgo pamatsummu 2000./2001. tirdzniecības gadam samazina par tādiem pašiem procentiem, kādus piemēro reģionālajām pamatsummām, ko piemēro 1999./2000. tirdzniecības gadam.

7. Neatkarīgi no šī panta noteikumiem, dalībvalstis, kurās pastāv zināms risks, ka valsts atsaucēs platība, kas noteikta V pielikumā, nākošajā tirdzniecības gadā tiks būtiski pārsniegta, var ierobežot platību, par kādu individuālais audzētājs var saņemt šajā pantā minētos eļļas augu sēkļu platību maksājumus. Šādu ierobežojumu aprēķina kā dalībvalsts vai reģionālās pamatplatības procentuālo daļu no aramzemes platības, par ko var pretendēt uz šajā regulā paredzētajiem platību maksājumiem un ko piemēro audzētāja aramzemei, kas atbilst maksājuma saņemšanas kritērijiem. Šādu ierobežojumu, balstoties uz objektīviem kritērijiem, var diferencēt starp reģionālajām pamatplatībām vai apakšplatībām. Dalībvalstis šos ierobežojumus paziņo ne vēlāk kā tā tirdzniecības gada 1. augustā, par kuru tiek pieprasīts platību maksājums, vai dalībvalstu vai tajā ietilpstošo reģionu gadījumā līdz agrākam datumam, ja līdz 1. augustam tiek veikti stādījumi attiecīgajam tirdzniecības gadam.

8. Samazinājums, kas rodas MGP pārsnieguma rezultātā un ko piemēro saskaņā ar šā panta noteikumiem, nevar novest pie summas, kas mazāka par:

— 58,67 EUR/t 2000./2001. tirdzniecības gadam,

— 63,00 EUR/t 2001./2002. tirdzniecības gadam.

9. Audzētāji, kas audzē konditorejai paredzētās saulespuķu sēklas, kuras iesētas ražas iegūšanai, tiek izslēgti no šajā pantā paredzētā atbalsta piešķiršanas.

10. Divu gadu laikā kopš šī panta piemērošanas Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par sasniegumiem eļļas augu sēkļu tirgū. Ja audzēšanas potenciāls būtiski pasliktinās, šim ziņojumam pēc vajadzības pievieno attiecīgos priekšlikumus.

11. pants

Platību maksājumus un maksājumus par atmatā atstāto zemi, kā arī procentuālo platību, kas jāatstāj atmatā kā noteikts šajā regulā, var mainīt, ievērojot sasniegumus, kādi panākti ražošanā, produktivitātē un tirgū atbilstoši Līguma 37. panta 2. punktā noteiktajai procedūrai.

12. pants

Ja vajadzīgi īpaši pasākumi, lai veicinātu pāreju no spēkā esošās sistēmas uz šajā regulā noteikto sistēmu, šādus pasākumus pieņem atbilstoši Regulas (EEK) Nr. 1766/92 23. pantā noteiktajai procedūrai.

13. pants

Pasākumi, kas noteikti šajā regulā, ir uzskatāmi par intervenci, kas paredzēta lauksaimniecības tirgus stabilizēšanai Padomes Regulas (EK) Nr. 1258/1999 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

14. pants

Ar šo Regula (EEK) Nr. 1765/92 un Regula (EEK) Nr. 1872/94 ir atcelta.

15. pants

1. Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.
2. Šo regulu piemēro no 2000./2001. tirdzniecības gada.
3. Attiecībā uz 1998./1999. un 1999./2000. tirdzniecības gadu turpina piemērot Regulu (EEK) Nr. 1765/92 un Regulu (EEK) Nr. 1872/94.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1999. gada 17. maijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
K.-H. FUNKE

I PIELIKUMS

PRODUKTA DEFINĪCIJA

KN kods	Apraksts
I GRAUDAUGI	
1001 10 00	Cietie kvieši
1001 90	Citi kvieši un kviešu un rudzu maisījums, izņemot cietos kviešus
1002 00 00	Rudzi
1003 00	Mieži
1004 00 00	Auzas
1005	Kukurūza
1007 00	Graudu sorgo
1008	Griķi, prosa un Kanāriju spulgzāles sēklas, cita labība
0709 90 60	Saldā kukurūza
II EĻĻAS AUGU SĒKLAS	
1201 00	Sojas pupiņas
ex 1205 00	Rapša sēklas
ex 1206 00 10	Saulespuķu sēklas
III PROTEĪNAUGI	
0713 10	Zirņi
0713 50	Lauku pupas
ex 1209 29 50	Saldā lupīna
IV LINI	
izņemot linu šķiedras	
ex 1204 00	Linu sēklas (<i>Linum usitatissimum L.</i>)

II PIELIKUMS

TRADICIONĀLĀS CIETO KVIEŠU AUDZĒŠANAS ZONAS

GRIEKĪJA

Šādu reģionu prefektūras

Centrālā Grieķija
 Peloponēsa
 Jonijas salas
 Tesālīja
 Maķedonija
 Egejas jūras salas
 Tresa

SPĀNIJA

Provinces

Almērija
 Badahosa
 Burgosa
 Kadisa
 Kordova
 Granāda
 Velva
 Haena
 Malaga
 Navarra
 Salamanka
 Seviļa
 Toledo
 Samora
 Saragosa

AUSTRIJA

Panona

FRANCIJA

Reģioni

Viduspireneji
 Provansa – Alpi – Azūra krasts
 Langediko Rusiljona

Departamenti ()*

Ardeka
 Droma

ITĀLIJA

Reģioni

Abruca
 Basilikata
 Kalābrija
 Kampānija
 Lacio
 Marke
 Molīze
 Umbrija
 Apūlija
 Sardīnija
 Sicīlija
 Toskāna

PORTUGĀLE

Rajoni

Santarema
 Lisabona
 Setubala
 Portalegrī
 Evora
 Beža
 Faro

(*) Katrs no šiem departamentiem var būt saistīts ar kādu no augstākminētajiem rajoniem.

III PIELIKUMS

MAKSIMĀLĀS GARANTĒTĀS PLATĪBAS, PAR KO SAŅEM PAPILDMAKSĀJUMU LĪDZTEKUS PLATĪBU
MAKSĀJUMAM PAR CIETAJĒM KVIEŠIEM

	(hektāri)
Grieķija	617 000
Spānija	594 000
Francija	208 000
Itālija	1 646 000
Austrija	7 000
Portugāle	118 000

IV PIELIKUMS

MAKSIMĀLĀS GARANTĒTĀS PLATĪBAS, PAR KO SAŅEM ĪPAŠO ATBALSTU PAR CIETAJĒM KVIEŠIEM

	(hektāri)
Vācija	10 000
Spānija	4 000
Francija	50 000
Itālija	4 000
Apvienotā Karaliste	5 000

V PIELIKUMS

VALSTS ATSAUCES PLATĪBA

(1 000 hektāros)

Valsts	Par 2000./2001. un 20001./2002. tirdzniecības gadu
Beļģija	6
Dānija	236
Vācija	929
Grieķija	26
Spānija	1 168
Francija	1 730
Īrija	5
Itālija	542
Luksemburga	2
Nīderlande	7
Austrija	147
Portugāle	93
Somija	70
Zviedrija	137
Apvienotā Karaliste	385